

melse, ikke vilde være Tale om, at man kunde tvinge en Mand til at afstaa Grund til Militæretablissemeter, vil jeg gentage, hvad jeg allerede tidligere har sagt, at jeg mener ikke, denne Opfattelse er rigtig; jeg mener, man har grundlovsmæssig Hjemmel til at ekspropriere til Militæretablissemeter, ogsaa uden en i denne Lov gentagen udtrykkelig Hjemmel derfor.

Forsvarsministeren (Brorsen): Det er interessant at høre denne Gang som tidligere, hvad de ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen og Hr. P. Munch stadig taler om: det Valg, vi skulde have afholdt, inden den endelige Ordning traadte ud i Livet. De var ikke nær saa ivrige i 1920, hvor der i Virkeligheden var Grund til at afholde Valg af Hensyn til det, der forestod, og de meget vigtige Bestemmelser, der paa mange Omraader skulde tages. Vi har den Anskuelse, og den er tidt blevet udtalt fra vor Side, at naar Valgperioden er 4 Aar, skal vi saa vidt muligt — hvis Arbejdet da ikke bliver fuldstændig umuligt — holde det gaaende i de 4 Aar. Vi mener, at det tjener Landet bedst, at vi i denne 4-aarige Valgperiode faar et roligt og søgligt Arbejde med de Forslag, der kommer til at foreligge. Men naturligvis kan Arbejdet blive rent umuliggjort, og for det Tilfælde forbeholder vi os at appellere til Vælgerne.

Naar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtaler, at Venstre ikke vilde have denne Ordning, men en ganske anden, har jeg dertil allerede sagt, at man altid kan diskutere, hvorvidt vi skal indkalde nogle Hundrede Mand mere eller mindre om Aaret. Vi har fremsat et Forslag, der gik ud paa at indkalde en Styrke, der var noget mindre end den, det blev vedtaget at indkalde ved den endelige Ordning. Det er noget, man altid kan diskutere om. Men jeg vil stærkt slaa fast, at naar Sagen er afgjort og der er sluttet en Overenskomst mellem to eller flere Partier om en Hærorning, saa maa man have de tilstrækkelige Vaaben — ellers bliver det hele Humbug — til den Hær, man har vedtaget at tilvejebringe.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om, at vi skulde dog være et af de første Lande, der kom bort fra det militære Mareridt, har jeg, forekommer det mig, tilstrækkeligt dokumenteret, at Danmark er et af de Lande, der er gaaet i Spidsen paa dette Omraade, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at

hvad der muligt i den kommende Tid vil ske paa Konferencer — og vi sender jo stadig Spejdere ud —, vil vi til enhver Tid lytte efter. Og hvis der virkelig skulde komme en fuldstændig ændret Situation paa Militærvæsenets Omraade, tror jeg, den danske Rigsdag og Venstre altid vil lytte efter, hvad der i den Henseende maatte ske i andre Lande. At vi er gaaet i Spidsen her i Danmark, er der slet ingen Tvivl om. Jeg staar her med et Referat af Resolutioner angaaende Indskrænkninger i Rustningerne, vedtagne paa Folkeforbundets Delegeretforsamlings Møde den 27. September 1922, altsaa for ikke ret længe siden. Der staar der i Artikel 2 følgende: „Delegeretforsamlingen anbefaler, at de europæiske Stater, der eksisterede før Krigen 1914, og som ikke p. t. er engageret i militære Operationer, opfordres til at nedsætte deres Militærudgifter til, hvad de beløb sig til i 1913, under Hensyntagen til Prisniveauet.“ Ja, mine Herrer og Damer, det er netop det, vi har gjort her. Vi er endda kommet længere ned, og det forekommer mig, at det stærkeste Argument, som det ærede Medlem Hr. P. Munch, der stadig deltager i udenlandske Konferencer om disse Forhold, kan komme med, er, at man i Danmark ikke alene er gaaet saa vidt, men endnu længere ned (*P. Munch:* Det er ikke sandt). Hvad er det ikke? Det forekommer mig, at det er saa rene og tydelige Ord, at det ærede Medlem trods alle sine Fortolkningstekunster ikke kan komme udenom dem (*P. Munch:* Vil De da give mig Tallene?). Jeg skal straks give Tallene. De rene Militærudgifter i 1913—14 var for vort Lands Vedkommende 28,6 Mill. Kr. Naar vi saa regner Pristallet nu til 200, saa vil det ses, at vi er kommet nedad med Udgifterne; jeg kan ikke i dette Øjeblik angive Tallene fuldt nøjagtigt, men de kommer antagelig til at ligge mellem 56 og 57 Mill. Kr. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke kan komme udenom dette, at naar vi regner med Prisniveauet, er vi kommet under, hvad der er sket Henstilling om. Dette er jo nemlig kun en Henstilling til de forskellige Lande. Danmark hører absolut til de Lande, der er gaaet i Spidsen.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. P. Munchs sidste Udtalelser slog det mig straks, da det ærede Medlem talte om Tønen, at nu havde jeg alligevel fremsat Argumenter, som havde haft nogen Virkning, for jeg tror ikke, at Tønen har været saadan, at det ærede Medlem med